

dilluns, 29 de juny de 2015

Qüestionen el rol de les xarxes socials en els moviments ciutadans

Un sociòleg iranià col·laborarà amb el grup de recerca JOVIS de la UdL

"Les xarxes socials han facilitat els moviments ciutadans en l'anomenada primavera àrab, però la clau del canvi es troba en l'estructura de la societat". Així ho ha afirmat el professor de la Universitat Allameh Tabataba'i de Teheran (Iran), Mahmoud Shahabi, que avui ha participat en el debat "El món àrab quatre anys després", organitzat pel Grup de recerca emergent sobre Joventut i Societat (JOVIS) de la Universitat de Lleida (UdL).

Shahabi, que ha desmarcat el seu país de les revoltes viscudes en altres Estats com ara Egipte o Tunísia, reconeix que les xarxes socials han afavorit la crítica social i han tingut el seu paper en l'increment de la participació popular en aspectes puntuals, com ara el *moviment verd* [https://en.wikipedia.org/wiki/Iranian_Green_Movement] a Iran, però no són el motor principal de les mobilitzacions.

El sociòleg, que ha defensat les "protestes silencioses" davant les revoltes violentes perquè suposen "menys costos personals" i són "més sostenibles", col·laborarà amb els investigadors de la UdL com a expert en moviments juvenils i xarxes socials.

Precisament, analitzar quin ha estat el paper real que han tingut les xarxes socials i internet en els moviments socials dels països àrabs ha centrat el debat que ha tingut lloc avui a la UdL, en el qual a més de Shahabi, hi han participat el catedràtic d'Antropologia, Carles Feixa i l'investigador, José Sánchez.

La conversa a tres ha estat precedida del passi de la pel·lícula "[Dos Tahrir: llums a El Caire ombres a Bagdad](http://www.ovq.cat/projectes/dos-tahrir/)" [<http://www.ovq.cat/projectes/dos-tahrir/>] presentada al Festival OVNI 2012 de Barcelona, on es qüestiona la promesa de llibertat informativa que ens ofereix internet, a partir d'un recorregut per dos revoltes que van tenir lloc al mateix temps: la mediàtica revolució de la plaça Tahrir del Caire i la silenciada explosió ciutadana de la plaça Tahrir de Bagdad.